

Botezul Domnului

(Boboteaza - Dumnezeiasca Arătare)

Sfânta Utrenie

Luni, săptămâna 29-a după Rusalii, 6 ianuarie 2025

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

Psalmul 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, să te apere numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt, și din Sion să te sprijinească pe tine. Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-l fie. Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească

Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeuului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am ridicat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile, în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește troparele acestea:*

Al Sfintei Cruci, glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Condacul Sfintei Cruci, glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea

Ocrotitoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă, și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Ectenia întreită (*dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la "Slavă întru cei de sus..."*)

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român... (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, părinte binecuvintează!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie. (de trei ori)

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. (de două ori)

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmașesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănile mele, din pricina nebuliei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătăi gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta

decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(fără închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscut a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

***Psalmul 142**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule! *(cu trei închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)*

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduite.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (rostește ecfonisul Ecteniei): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul 1 (glasul troparului)*

(Stihuri Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23)

Stih 1: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Înconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 3: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 4: Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi cântă

Troparul Botezului Domnului, glasul 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiul iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul, în chip de porumbel, a adevărit tăria cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție. *(de trei ori)*

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Primul rând de Sedelne

A Praznicului, glasul al 3-lea, Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Arătându-Te Tu în Iordan, Mântuitorule, și botezându-Te de Înaîntemergătorul, Hristoase, Fiu iubit ai fost mărturisit de Tatăl. Pentru aceasta și împreună fără de început cu Tatăl Te-ai arătat; iar Duhul Sfânt peste Tine S-a pogorât; întru Care și luminându-ne noi, strigăm: slavă lui Dumnezeu, Celui în Treime!

Slavă..., și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea, Degrab ne întâmpină...

Apele Iordanului le-ai sfințit, stăpânirea păcatului ai sfărâmat-o, Hristoase Dumnezeul nostru. Plecatu-Te-ai pe Tine sub palma Înaîntemergătorului și ai mântuit din înșelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta, Te rugăm: mântuiește lumea Ta!

Ectenia mică (*dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Sedelne*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Al doilea rând de Sedelne

A Praznicului, glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Râule Iordan, ce ai văzut de te-ai mirat? Gol am văzut pe Cel nevăzut și m-am spăimântat. Și cum nu m-aș fi spăimântat de Dânsul și nu m-aș fi întors? Îngerii, văzându-L, s-au înfricoșat, cerul s-a spăimântat și pământul s-a cutremurat și marea și toate cele văzute și cele nevăzute s-au îngrozit. Că Hristos S-a arătat, la Iordan, să sfințească apele.

Slavă..., și acum..., tot aceasta

Polieleul (stihuri alese din Psalmii 134 și 135):

Robii, robii Domnului. Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. Aliluia.

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Aliluia.

Doamne, numele Tău este în veac. Aliluia.

Și pomenirea Ta în neam și în neam. Aliluia.

Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim. Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri. Aliluia; că în veac este mila Lui.

Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Mărimurile polieleului la Praznicul Botezului Domnului cu Stihuri alese din psalmi:

Stih 1: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta peste noi și ne miluiește. (Psalm 66: 1)

Stihira: Mărimu- Te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, Cel ce pentru noi acum cu trupul Te-ai botezat, de la Ioan, în apele Iordanului.

Stih 2: Tunat-a din cer Domnul, Cel Preaînalt a dat glasul Său. (Psalm 17: 15)

Stihira: Botează-Se Iisus al meu de către slugă, în râul Iordanului, (zicând:) luminând toată făptura.

Stih 3: Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au temut. (Psalm 76: 15)

Mărimu- Te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, Cel ce pentru noi acum cu trupul Te-ai botezat, de la Ioan, în apele Iordanului.

Stih 4: Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; arătat-u-S-a Domnul peste ape multe. (Psalm 28: 3)

Botează-Se Iisus al meu de către slugă, în râul Iordanului, (zicând:) luminând toată făptura.

Stih 5: Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi. (Psalm 113: 3)

Mărimu- Te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, Cel ce pentru noi acum cu trupul Te-ai botezat, de la Ioan, în apele Iordanului.

Stih 6: Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut. (Psalm 103: 25)

Botează-Se Iisus al meu de către slugă, în râul Iordanului, (zicând:) luminând toată făptura.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. glasul 1

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ție, Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin! *același glas*

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine (zicând:) și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică (*dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedealună*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna de după Polieleu

A Praznicului, glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Veniți, credincioșii, să vedem unde S-a botezat Hristos. Să mergem la râul Iordanului, către glasul celui ce strigă și să vedem pe Făcătorul lui Adam, sub mâna robului plecat, pentru milostivirea Sa cea mare. Și către Dânsul să strigăm: Venit-a la Iordan Cel ce S-a arătat, să sfințească apele.

Slavă..., și acum..., tot aceasta

Apoi cântă

Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, ci Însuți mă sprijină și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul rușinați veți fi de Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Prochimenul Praznicului

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: cântă (Psalm 113: 3, 5), glasul al 4-lea

Marea a văzut și a fugit; Iordanul s-a întors înapoi.

Stih: Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?

Marea a văzut și a fugit; Iordanul s-a întors înapoi.

Marea a văzut și a fugit; Iordanul s-a întors înapoi.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru...

Strana: Amin. *Și cântă pe glasul al 3-lea (glasul de rând al Octoihului)*

[**Preotul:** Toată suflarea să laude pe Domnul. *uneori părintele cântă și aceste stihuri*]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui.]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.]

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește. (*obișnuit pe glasul al 2-lea*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm **Sfânta Evanghelie**. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la sfântul Evanghelist Marcu**, citire.

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (*și preotul citește Sfânta Evanghelie, în timp ce paracliserul, sau diaconul dacă este, stă cu lumânarea aprinsă în latura de miazăzi a Sfintei Mese, cu fața spre preotul care citește Sfânta Evanghelie*)

Evanghelia de la Marcu (1: 9-11): În vremea aceea, a venit Iisus din Nazaretul Galileei...

După care

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi citește îndată, rar și cu umilință

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu

Înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *glasul al 2-lea*

Astăzi toate să se bucure, Hristos arătându-Se în Iordan.

Și acum...

Astăzi toate să se bucure, Hristos arătându-Se în Iordan.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihira Praznicului, *glasul al 6-lea*

Dumnezeu Cuvântul S-a arătat cu trupul neamului omenesc. Stătut-a să Se boteze în Iordan; și Înaintemergătorul a zis către Dânsul: cum voi tinde mâna mea și mă voi atinge de creștetul Celui ce ține toate? Că deși ești Prunc din Maria, dar Te știi Dumnezeu mai înainte de veci. Pe pământ umbli, Cel ce ești lăudat de Serafimi; iar eu, rob fiind, nu m-am învățat a boteza pe Stăpânul. Cel ce ești necuprins, Doamne, slavă Ție!

[**Preotul citește rugăciunea:** Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., **Strana:** Doamne, miluiește (de 12 ori).]

Ecfonisul

Preotul: Cu mila și cu îndurărilor...

Strana: Amin! *Apoi cântă*

CANOANELE

(pe 16: **cele două ale Praznicului**, cu Irmoasele de două ori, și troparele, pe 12; **Catavasiile Botezului Domnului**, ambele, fiind Irmoasele celor două Canoane, *glasul al 2-lea*)

(În bisericile de enorie, însă, de obicei nu se cântă/citesc Canoanele, ci doar **Catavasiile**; v. *Catavasier 2017*, pg. 69)

[**Cântarea 1-a**

Canonul întâi al Praznicului, *glasul al 2-lea*

Irmosul:

Adâncul mării l-a descoperit, și pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru același acoperind pe potrivnici Domnul, Cel tare întru războaie, că S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Pe Adam, cel stricat, iarăși îl zidește în apele Iordanului și capetele diavolilor, celor ascunși, le sfărâmă Împăratul veacurilor, Domnul, că S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cu focul cel fără de materie al Dumnezeirii, în Trup materialnic îmbrăcându-Se, cu apa Iordanului Se acoperă Cel ce S-a întrupat din Fecioară, Domnul, că S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cel ce spală păcatele oamenilor, împreună cu aceștia S-a curățit în Iordan, cu care voind S-a asemănat, rămânând ceea ce era, și pe cei din întuneric i-a luminat Domnul, că S-a preaslăvit.

Canonul al doilea al Praznicului, *glasul al 2-lea*

Irmosul:

Umblat-a Israel prin valul cel învăluit al mării, cel ce s-a arătat uscat îndată. Iar negrul luciu pe voievozii egipteni i-a înecat cu totul, mormântul cel așternut cu apă, cu puterea cea tare a dreptei Stăpânului.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Plecatu-Ți-ai grumazul Tău, Împărate, soarelui celui purtător de lumină, care s-a arătat oamenilor din pustiu, venind acum la apele Iordanului, ca să smulgi pe începătorul neamului din locul cel întunecos și să curățești făptura de toată spurcăciunea.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cuvinte fără de început, pe cel ce s-a îngropat cu Tine în râu, pe cel stricat de înșelăciune, îl înnoiești desăvârșit, primind acest preaputernic glas de negrit de la Tatăl: Acesta este Fiul Meu cel iubit și întocmai Mie cu firea.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!]

Catavasia 1-a, *glasul al 2-lea*

Adâncul mării l-a descoperit, și pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru același acoperind pe potrivnici Domnul, Cel tare întru războaie, că S-a preaslăvit.

Umblat-a Israel prin valul cel învăluit al mării, cel ce s-a arătat uscat îndată. Iar negrul luciu pe voievozii egipteni i-a înecat cu totul, mormântul cel așternut cu apă, cu puterea cea tare a dreptei Stăpânului.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Catavasia a 3-a, glasul al 2-lea

Domnul, Cel ce dă cârmuitorilor noștri tărie și înalță fruntea unșilor Săi, S-a născut din Fecioară și vine către Botez. Deci, credincioșii, să-l cântăm: Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Câți ne-am dezlegat din cursele cele vechi, de leii cei mîncători cărora li s-au sfărâmat dinții, să ne bucurăm și să împletim cuvânt din cuvintele cântării, cu care de la noi de daruri se îndulcește.

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Ipacoi)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește Ipacoi*

Ipacoi al glasului al 5-lea, Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Când cu arătarea Ta ai luminat toate, atunci marea cea sărată a necredinței a fugit și Iordanul, cel ce curgea în jos, s-a întors, ridicându-ne pe noi la cer. Ci, cu înălțimea dumnezeieștilor Tale porunci, păzește-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ne miluiește.

Apoi cântă

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Catavasia a 4-a, glasul al 2-lea

Auzitu-s-a Doamne, glasul Tău, Care ai zis: glasul celui ce strigă în pustie, când ai tunat peste ape multe, mărturisind Fiului tău, cu totul fiind de față, iar prin Duhul a strigat: Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Curățindu-se cu lumina privirii celei tainice, cântând prorocul a oamenilor înnoire, a glăsuț, mișcat fiind de Duhul, arătând întruparea Cuvântului celui negrăit, de Care s-au sfărâmat stăpânirile celor puternici.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Catavasia a 5-a, glasul al 2-lea

Iisus, Începătorul vieții, vine să dezlege osânda lui Adam cel întâi-zidit; iar curățire, ca unui Dumnezeu, netrebuindu-l, pe cel căzut îl curățește în Iordan, întru care, omorând vrajba, dăruiește pacea, care covârșește toată mintea.

Cei ce ne-am spălat, prin curățirea Duhului, de veninul spurcatului și întunecatului vrăjmaș, plecat-am pe calea cea nouă, fără rătăcire, care duce la bucuria cea neapropiată, apropiată numai celor împăcați cu Dumnezeu.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Catavasia a 6-a, glasul al 2-lea

Glasul Cuvântului, sfeșnicul Luminii, Luceafărul, Mergătorul-înaintea Soarelui, în pustie strigă tuturor popoarelor: Pocățiți-vă și mai înainte vă curățiți, că de față stă Hristos, izbăvind lumea din stricăciune.

Pe Cel dorit L-a mărturisit cu preafericit glas Tatăl, pe Care din pântec L-a născut. Adevărat, zice, Acesta de o fire, fiindu-mi Fiu, luminat a ieșit din neamul omenesc: Cuvânt al Meu viu și om după rânduială.

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul, rar și cu glas înalt*

Condacul Botezului Domnului, glasul al 4-lea, însăși Podobia

Arătatu-Te-ai astăzi lumii și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință Te lăudăm: Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Icosul

Galileii neamurilor, laturii Zabulonului și pământului Neftalimului, lumină mare, precum a zis prorocul, a strălucit Hristos; celor din întuneric S-a arătat rază luminoasă, care a răsărit în Betleem din Maria, Domnul în toată lumea și-a răspândit razele, Soarele dreptății. Pentru aceasta, cei ce sunteți goi din Adam, veniți toți să ne îmbrăcăm cu Dânsul, ca să ne încălzim; că acoperă pe cei goi și luminează pe cei din întuneric. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șasea, prăznuim sfânta și dumnezeiasca Arătare a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Epifania, Boboteaza).

Însuși Dumnezeu Cuvântul, îmbrăcându-Se în Adam cel vechi și împlinind toate ale Legii, a venit la marele Proroc Ioan, ca să Se boteze. Și acesta L-a oprit, zicând către Dânsul: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?” Dacă a auzit însă pe Domnul zicând: „Lasă acum”, a cunoscut că botezul este plinirea a toată dreptatea și L-a lăsat. Și botezându-Se Hristos, toată firea apelor a sfințit-o; și scufundând în apele Iordanului toate păcatele oamenilor, a ieșit îndată din apă, înnoind și zidind din nou pe omul care era învechit în păcate și dându-i Împărăția Cerurilor.

A Cărui slavă și putere este în vecii vecilor. Amin.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Noului Sfințit Mucenic Romano Lachedemonul, care, mărturisind credința creștină în anul 1695, prin sabie s-a săvârșit.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Catavasia a 7-a, glasul al 2-lea

Pe tinerii cei binecredincioși care au intrat în cuptorul cel de foc, suflând Duhul cel răcoritor, și pogorârea dumnezeiescului Înger, nevătămați i-a păzit. Pentru aceea, în văpaie răcoriți fiind, cu mulțumire cântau: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, binecuvântat ești.

Ars-a cu apă capetele balaurilor Cel ce a potolit văpaia cea înălțată a cuptorului, în care erau tinerii cei binecredincioși. Negura cea grea, care este din păcat, toată o spală cu roua Duhului.

Catavasia a 8-a, glasul al 2-lea

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Taină minunată a arătat cuptorul Babilonului, care a izvorât rouă. Că în valurile sale vrea să primească Iordanul pe Focul cel netrupesc și îngăduie pe Ziditorul, Cel ce Se botează cu trupul; pe Care Îl binecuvintează popoarele și Îl preaînălță întru toți vecii.

Slobodă făptura se cunoaște și fiii luminii sunt cei mai înainte întunecați. Singur domnul întunericului suspină. Acum toată moștenirea neamurilor, ceea ce era mai înainte ticăloasă, cu osârdie să binecuvinteze pe Pricinitorul.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim.

Strana: cântă

Cântarea a 9-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 2-lea

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus.

Irmosul:

Nu izbutește nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi dumnezeiasca noastră dragoste; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a cerut Botez de la Înaintemergătorul.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a venit la Iordan să Se boteze.

Vino, David, cu Duhul la cei luminați. Cântă acum: apropiați-vă de Dumnezeu cu credință, grăind: luminați-vă; că săracul acesta Adam, întru cădere, a strigat și l-a auzit pe el Domnul, venind la apele Iordanului, și pe cel stricat l-a înnoit.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a fost mărturisit de glasul Părintesc.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel din Treime, Care și-a plecat grumazul și botez a primit.

Isaia grăiește: spălați-vă și vă curățiți; lăsați-vă vicleșugurile dinaintea Domnului. Cei însetați mergeți la Apa cea vie. Că Hristos stropește cu apă înnoitoare pe cei ce se apropie de Dânsul cu credință, și botează cu Duh spre viața cea neîmbătrânitoare.

Stih: Prorocule, vino la Mine, tinde-ți mâna și Mă botează degrabă.

Stih: Prorocule, lasă acum, și mă botează pe Mine, Cel ce voiesc, că am venit să plinesc toată dreptatea.

Păziți suntem, credincioșilor, cu harul și cu pecetea. Că precum evreii scăpau de pierzătorul ungând pragurile cu sânge, așa și nouă această dumnezeiască prăznuire ne va fi baie de a doua naștere; din care vom vedea și Lumina cea neapusă a Treimii.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 2-lea

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai preamărită decât oștile cele de sus, pe Preacurata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

O, minunile nașterii tale celei mai presus de minte, Mireasă preacurată, Maică binecuvântată, prin care dobândind desăvârșit mântuire, cântăm după vrednicie făcătoarei de bine, aducând ca dar cântare de mulțumire.

Stih: Astăzi Stăpânul își pleacă grumazul sub mâna Înaintemergătorului.

Stih: Astăzi Ioan botează pe Stăpânul în apele Iordanului.

Stih: Astăzi Stăpânul în ape îngroapă păcatele oamenilor.

Știm că cele ce s-au arătat lui Moise în rug, aici prin uimitoare așezăminte s-au lucrat. Că precum Fecioara, care a purtat în sine Foc, născând pe Purtătorul de lumină, a fost păzită de Binefăcătorul nevătămată, așa au fost păzite și apele Iordanului, primindu-L pe El.

Stih: Astăzi Stăpânul de sus este mărturisit Fiul iubit.

Stih: Astăzi Stăpânul a venit să sfințească firea apelor.

Stih: Astăzi Stăpânul primește botez din mâna Înaintemergătorului.

Împărate fără de început, desăvârșind firea omenească, ai uns-o cu împărtășirea Duhului și cu ape preacurate ai curățit-o și puterea întunericului cea înfumurată biruind, ai mutat-o acum la viața cea neîncetată.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul al 2-lea

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus.

Nu izbutește nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi dumnezeiasca noastră dragoste; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai preamărită decât oștile cele de sus, pe Preacurata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

O, minunile nașterii tale celei mai presus de minte, Mireasă preacurată, Maică binecuvântată, prin care dobândind desăvârșit mântuire, cântăm după vrednicie făcătoarei de bine, aducând ca dar cântare de mulțumire.

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Luminândă)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

LUMINÂNDA Praznicului, *glasul al 3-lea, Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi de sus...*

Arătatu-s-a Mântuitorul, Harul și Adevărul, în apele Iordanului; și pe cei ce erau întru întuneric, și în umbră dormeau, i-a luminat. Pentru că a venit și S-a arătat Lumina cea neapropiată. *(de trei ori)*

LAUDELE

Strana: *cântă pe glasul 1 (glasul Stihirilor)*

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Psalm 148: 1)*

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Psalm 148: 2)*

Stihirile, pe 6

Ale Praznicului, glasul 1, însuși glasul

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi. *(Psalm 149: 9)*

Lumină din Lumină a strălucit lumii Hristos, Mântuitorul nostru, Cel ce S-a arătat Dumnezeu. Acestuia popoarelor să ne închinăm.

Stih: Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. *(Psalm 150: 1)*

Lumină din Lumină a strălucit lumii Hristos, Mântuitorul nostru, Cel ce S-a arătat Dumnezeu. Acestuia popoarelor să ne închinăm.

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. *(Psalm 150: 2)*

Cum Te vom cinsti după vrednicie, Hristoase, noi robii, pe Tine, Stăpânul? Că pe noi pe toți în ape ne-ai înnoit.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. *(Psalm 150: 3)*

Tu, Mântuitorul nostru, botezându-Te în Iordan, ai sfințit apele, sub palma slugii plecându-Te, și ai tămăduit patimile lumii. Mare este taina iconomiei Tale, Iubitorule de oameni, Doamne, slavă Ție.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. *(Psalm 150: 4)*

Lumina cea adevărată S-a arătat și lumina tuturor se dăruiește. Se botează cu noi Hristos, Cel ce este mai presus de toată curăția. Pune sfințenie în apă și curățire sufletelor se face aceasta. Pământesc lucru este ceea ce se vede și mai presus de ceruri, ceea ce se înțelege. Prin baie este mântuirea, prin apă Duhul

și prin afundare se face înălțarea noastră la Dumnezeu. Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, slavă Ție.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. *(Psalm 150: 5-6)*

Cel ce îmbracă Cerul cu nori, Se îmbracă astăzi cu apele Iordanului; și Se curățește cu a mea curățire, Cel ce ridică păcatul lumii. Și de sus este mărturisit de către Duhul, Cel de o ființă, a fi Fiul Unui-Născut al Tatălui, Celui dintru înălțime. Către Care să strigăm: Cel ce Te-ai arătat și ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Praznicului, *glasul al 6-lea*

Cu apele Iordanului Te-ai îmbrăcat, Mântuitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină. Și creștetul Ți-ai plecat Înaintemergătorului, Cel ce ai măsurat cerul cu palma, ca să întorci lumea de la înșelăciune și să mântuiești sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Praznicului, *glasul al 2-lea*

Astăzi Hristos a venit la Iordan să Se boteze. Astăzi Ioan s-a atins de creștetul Stăpânului. Puterile cerești s-au spăimântat, văzând taină preaminunată. Marea a văzut și a fugit; Iordanul văzând s-a întors înapoi; iar noi, cei ce ne-am luminat, strigăm: slavă lui Dumnezeu, Celui ce S-a arătat și pe pământ a fost văzut și lumea a luminat.

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: *cântă pe glasul al 2-lea (glasul Stihirei)*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale *(de trei ori)*.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Și îndată cântă:

Troparul Botezului Domnului, glasul 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul, în chip de porumbel, a adevărit tăria cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție.

[Apoi Ecteniile (întreită și cea a cererilor) și Otpustul mare ca la Vecernie, dacă se spun.]